

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 651/2023-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a sudcov Ladislava Dudíťa (sudca spravodajca) a Libora Duľu v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. Rastislavom Zimmermannom, advokátom, Pribišova 2, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B1-16C/4/2022 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 30. novembra 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B1-16C/4/2022. Sťažovateľka žiada o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 2 500 eur a náhrady trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že predmetom napadnutého konania, v ktorom sťažovateľka vystupuje v procesnom postavení žalovanej v prvom rade, je zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti špecifikovanej v žalobe. Žaloba bola doručená Okresnému súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) 25. januára 2022. Do dňa podania ústavnej sťažnosti nebolo v napadnutom konaní meritórne rozhodnuté.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti zrekapitulovala doterajší priebeh napadnutého konania, pričom v podstatnom uviedla, že okresný súd ju uznesením z 15. júna 2022 vyzval na vyjadrenie k žalobe.

Predmetné uznesenie však bolo sťažovateľke doručené až 5. januára 2023, teda po 6 mesiacoch a 25 dňoch od jeho vydania. Sťažovateľka sa k žalobe vyjadrila podaním doručeným okresnému súdu 25. januára 2023. Od doručenia daného uznesenia okresný súd vo veci nevykonal žiaden procesný úkon, ktorý by bolo možné považovať za úkon smerujúci k meritórnemu rozhodnutiu veci v primeranej lehote.

4. Sťažovateľka poukázala na skutočnosť, že spornú nehnuteľnosť obýva. Ako dôchodkyňa je v neustálom strachu zo straty strechy nad hlavou, keďže nevie, či sa má sťahovať, kam by sa mala sťahovať a v akej lehote bude musieť vykonať úkony na zaobstaranie potrebnej sumy peňazí na prípadné vyplatenie spoluvlastníckych podielov žalobcov tak, aby sa nedostala do hmotnej núdze.

5. Sťažovateľka chce spor ukončiť spravodlivým súdnym rozhodnutím, avšak tým, ako mestský súd postupuje s neprímeranými priet'ahmi, sa zhoršuje jej psychický stav. Skutočnosťou, že mestský súd po takmer 10 mesiacov od vykonania posledného procesného úkonu v napadnutom konaní nevykonal žiaden úkon smerujúci k meritórnemu rozhodnutiu okrem zaslania vyjadrenia sťažovateľky žalovaným, zvyšuje jej právnu neistotu.

6. Zbytočné priet'ahy spôsobené okresným súdom a mestským súdom predstavujú zásah do sťažovateľkiných označených práv podľa ústavy a dohovoru.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdené porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v napadnutom konaní.

8. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 302/2020).

9. Z relevantnej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie tohto základného práva (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné priet'ahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

10. V tomto kontexte ústavný súd dáva do pozornosti aj rozhodovaciu prax a judikatúru ESLP v obdobných veciach, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok

ESLP z 15. 10. 1999, č. 26614/95, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, č. 32967/96, body 64, 65 a 66).

11. Posudzujúc aktuálnu dĺžku napadnutého konania, ústavný súd konštatuje, že nečinnosť okresného (v súčasnosti mestského) súdu v napadnutom konaní sama osebe nemá ústavnoprávne relevantnú intenzitu, ktorá by si vyžadovala prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie. Celková dĺžka napadnutého konania v súčasnosti predstavuje 1 rok a 11 mesiacov a táto dĺžka v súčasnosti je zlučiteľná so základnými právami sťažovateľky, ktorých porušenie namieta.

12. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

13. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

14. Napokon ústavný súd uzatvára, že ak by ďalší priebeh napadnutého konania signalizoval vznik preťahov, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľke, aby po splnení všetkých zákonných podmienok predložila ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. decembra 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu